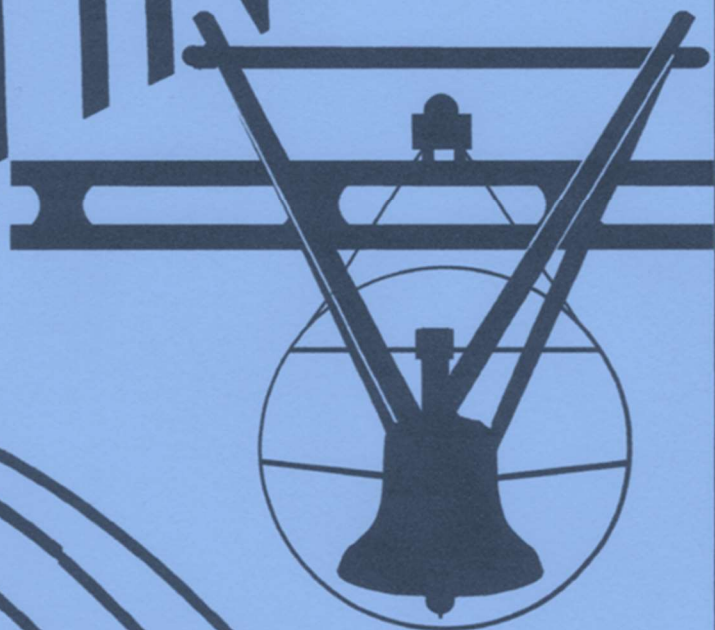

BULLETTIN

De Regenboog

Jaargang 47 nr. 4/5
zomer 2020

van de samenwerkende kerken in de Merenwijk
Leiden

Inhoudsopgave

<i>Visie</i>	1
<i>Redactioneel</i>	1
<i>Kosten Bulletin 2020</i>	1
<i>Blijf je geloven</i>	2
<i>Vijf minuten aandacht</i>	2
<i>Nieuwe wegen</i>	2
<i>Gespreksgroep in juli</i>	3
<i>Verbondenheid in de anderhalvemeterkerk</i>	3
<i>Medeleven</i>	5
<i>Wekelijkse bloemengroet</i>	5
<i>AKM in coronatijd</i>	5
<i>De AKM en onze penningen</i>	6
<i>Dichtbij in Leiden, onze PGL</i>	7
<i>Jenny de Bolster, interview</i>	8
<i>Opbrengst Vastenactie</i>	9
<i>Interview arts Guinee</i>	9
<i>Ervaringen in coronatijd</i>	11
<i>Coronatijd</i>	11
<i>Rozenkring in coronatijd</i>	11
<i>Behoud het goede</i>	13
<i>Rommel</i>	14
<i>Diaconale info vanuit De Bakkerij</i>	15
<i>Geslaagd? Geslaagd!</i>	17
<i>Alleen orgelmuziek?</i>	18
<i>Vieringen</i>	19

Visie

De Regenboog is een oecumenische geloofsgemeenschap voor denkers en doeners, voor iedereen die inspiratie en verbinding zoekt.

Vanuit verschillende tradities delen en vieren wij de liefde van Christus, zo kleurrijk als de regenboog.

In De Regenboog ben je welkom met je eigen verhaal en achtergrond.

In de voetsporen van Jezus willen wij verantwoordelijk leven met oog voor elkaar, mensen in de buurt en de wereld om ons heen.

Redactioneel

Voor u ligt het zomernummer van het Bulletin (nummer 4/5). Je zou het ook een 'coronanummer' kunnen noemen, want de meeste artikelen hebben wel iets met het coronavirus te maken.

De activiteiten in de Regenboog gaan weer heel voorzichtig opgestart worden. De zondagse vieringen beginnen op 5 juli. Zie het rooster achterop dit Bulletin. Op 7 juli gaat de eerste gespreksgroep van start in de Regenboog. Meer actuele en gedetailleerde informatie vindt u in de Nieuwsbrieven die elke week vanuit de Regenboog worden verstuurd. U kunt zich voor de Nieuwsbrieven opgeven via het adres deregenboog2.0@gmail.com.

De redactie wenst u een goede en gezonde zomer toe en veel leesplezier met dit Bulletin.

Kosten Bulletin 2020

UW BIJDRAGE IS IN 2020 HARD NODIG!
In 2019 is er door 60% van de ontvangers van het Bulletin de vrijwillige bijdrage betaald. Hartelijk dank daarvoor. Ook hebben een aantal lezers aangegeven het Bulletin anders, of niet meer, te willen ontvangen. Omdat het maken van het Bulletin nu eenmaal geld kost, de kosten van het papier, de kopieermachine, de portokosten voor de buiten-Merenwijkers en het bedrijf dat de website bijhoudt, vraag ik u voor 2020 weer uw bijdrage over te maken.

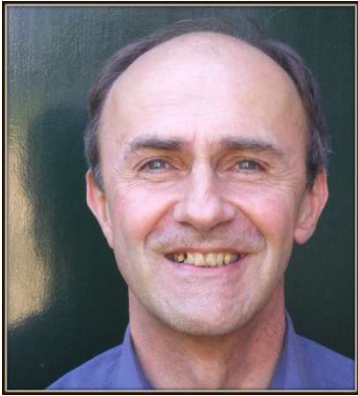
Het is weer de tijd om voor 2020 uw geldelijke bijdrage te vragen. Met het Bulletin blijft u op de hoogte van het wel en wee van onze Oecumenische Geloofsgemeenschap. Als u in de Merenwijk woont, vragen we u minstens 10 euro over te maken op de bankrekening van de AKM. Als u buiten de Merenwijk woont, ontvangt u het Bulletin met de post. Uw bijdrage van minstens 20 euro is verplicht vanwege de portokosten die eraan verbonden zijn. Leest u het Bulletin op de website van de Regenboog of ontvangt u hem digitaal? Ook dan vragen we een bijdrage van minstens 10 euro.

HELPT U MEE OM IN 2020 HET BULLETIN BETAALBAAR TE HOUDEN!

Het banknummer van de AKM is:
NL70 INGB 0002 5811 91 ten name van:
Algemene Kerkelijke Merenwijkraad
Onder vermelding van: Bulletin 2020 en de toevoeging 'Merenwijk', 'Post' of 'digitaal'.

Willy Menken, penningmeester AKM

Blijf je geloven

*in de almacht van mensen nee,
wel in hun weg door de zee,
storm, geen hand voor ogen,
blijven ze gaan
tot de nieuwe dag.*

*Blijf je geloven
in de God van vroeger
die als bij toverslag nee,
wel in de dragende Geestkracht
die werkt via de goedheid van mensen
die blijven komen waar nodig,
stilstaan, willen verstaan en ontmoeten
zoals Jezus oog had
voor wie niet worden gezien.*

*Daarin blijf ik geloven
in goede en minder goede dagen.*

Ronald da Costa

Vijf minuten aandacht

*Ze glimlacht.
Lief van je om zo maar
voor mij alleen-
Nee boodschappen halen
hoeft niet.
De apotheek bezorgt
aan huis.
Wat jij dan voor mij-
Misschien elke dag even
vijf minuten bellen
om te vragen
hoe het gaat.*

Ronald da Costa

Nieuwe wegen

In zo'n tijd waarin wij leven, ontwikkel je andere gewoontes. In plaats van 4 of 5 keer per week naar de sportschool te gaan, wandel ik elke dag

en al naar gelang het weer is dat korter of langer. En soms zelfs een paar keer op een dag. In het begin liep ik routes die ik al eerder gelopen had. Bijvoorbeeld naar de Regenboog en weer terug. Nadat ik op een gegeven moment de kortste route gevonden had, liep ik die en die kan ik inmiddels wel dromen. Ik weet precies hoe het met de werkzaamheden op de Hooigracht gesteld is. Het vordert gestaag, kan ik u zeggen. Maar tijdens andere wandelingen sla ik soms ergens af, loop langs een pad of in een straat die ik niet ken en loop dan net zo lang, totdat ik er genoeg van heb en bekende paden opzoek om weer naar huis te gaan. Een buurvrouw met wie ik 's avonds wandel is daar een ster in, ergens langslopen waardoor we dan zoals afgelopen vrijdag in de stromende regen staan en alleen nog maar vermoeden waar ergens de kern van Voorschoten is. O ja, we komen er zeker en daarna ook weer thuis, al is het dan ook doornat.

Op mooie, onbekende plekken kom je. Je merkt hoeveel groen er toch nog altijd is in en rond de

stad en hoeveel vogels er gelukkig ook nog zijn. Je hoort ze uitbundig zingen, ziet kleine futen achter hun moeder aan zwemmen en een geduldige reiger die een kikkertje verschalkt. Bijna een nieuwe wereld. Tijden niet gezien. Geen tijd, geen oog voor. En onderweg kom je kennissen tegen van de sportschool ook aan de wandel en je groet elkaar verrast en enthousiast en praat over dat wat je bezighoudt en hoe het je vergaat. En hoe je de sportschool mist enzovoort. Gesprekken die je normaal niet zo voert met elkaar. Waarom zou je? Morgen zie je elkaar weer en het leven gaat wel door.

Maar dat het leven niet zomaar gewoon doorgaat, is iets wat in deze maanden wel duidelijk is geworden. En dat het voorlopig ook niet terug zal keren naar het bekende stramien is ook wel duidelijk. Deze crisis maakt ons creatief. We gaan wegen in die we normaliter niet zouden inslaan. En we zien en horen nieuwe dingen die ons verrassen en eigenlijk ook blij maken. Alsof we onverwacht een cadeau krijgen. En zo is het met veel dingen gegaan.

Ik ga ergens werken en verwacht eigenlijk dat het werk wel ongeveer hetzelfde zal zijn als elders: op zondag zijn er vieringen,

doordeweeks heb je de groepen en bezoeken en zo zal het verder gaan en dan ineens wordt alles ondersteboven gegooid. Op de eerste zondag geen vredeswens tijdens de dienst, maar na afloop wel iedereen een hand geven. Dat klopt natuurlijk eigenlijk niet. Maar nog geen veertien dagen later doen we de eerste dienst voor een lege kerk met alleen twee mannen die voor de technische ondersteuning zorgen en het zo mogelijk maken dat het op YouTube kan komen. En we merken hoe blij mensen er mee zijn, vooral ook door het feit dat we het samen doen, dat ze zo weer zien waar de Regenboog voor staat: oecumene. Dat is een heerlijke ontdekking.

Straks beginnen de vieringen op zondag weer, met een beperkt aantal aanwezigen dat wel en zonder zang, helaas, dat ook. Maar de diensten worden ook dan weer gefilmd om mensen in de gelegenheid te blijven stellen die thuis te volgen en we blijven het voorlopig samen doen. Het goede dat we gevonden hebben, dat we gezien hebben, willen we vasthouden

Hoe het verder in de toekomst uit zal zien. Geen idee. Niemand kan daar al iets zinnigs over zeggen. Het hangt van zoveel factoren af, maar we blijven samen het goede zoeken met elkaar en voor elkaar. Dat staat vast. En wat goed is laten we niet verloren gaan.

Willy Hoogendoorn, pastoraal werker

Gespreksgroep in juli

Nu we heel langzaam allemaal weer een beetje in het normale doen komen, zouden we graag elkaar weer willen ontmoeten om met elkaar onze ervaringen uit te wisselen. Hoe is het ons vergaan, wat hebben we meegemaakt? Welke rol heeft ons geloof hierin gespeeld en hebben we nog het samen-kerk-zijn op de een of andere manier kunnen ervaren? Op die manier willen we naar elkaars verhalen luisteren, zonder discussies.

We willen daarvoor op 7 juli om 10.30 uur bijeen komen met maximaal tien mensen. Bij meer aanmeldingen volgt een tweede ontmoeting op 14 juli. We komen samen in de ontmoetingsruimte van de Regenboog. De link om u hiervoor aan te melden wordt nu gemaakt. Deze komt in de volgende nieuwsbrief en op de website te staan. We willen u graag weer ontmoeten!

Mirjam Buitenwerf en Willy Hoogendoorn

Verbondenheid in de anderhalvemeterkerk

Ds. Anneke van der Velde, specialist missionair werk PKN

Verbinding is een belangrijke waarde in de kerk. De waarde van verbonden zijn heeft door de eeuwen heen een bepaalde vorm gekregen in ons kerk-zijn. Door de coronatijd komt de verbinding zoals we die kennen onder druk te staan. Kleinschalige gespreksgroepen kunnen nu een uitkomst zijn.

Verbinding

Hoewel het woord 'verbinding' niet voorkomt in de Bijbel, is het een belangrijke basisnotie in het christelijk geloof en de vorm die eraan wordt gegeven. Essentiële Bijbelse woorden als 'verbond' en 'gemeenschap' duiden op het belang en de noodzaak om in de verbinding met de A(a)nder het heilige te ervaren. Naast de verbinding tussen God en mens, wordt de mens ook steeds opgeroepen in verbinding met de medemens te staan, om te zien naar de ander, en zich bewust te zijn dat de ander nodig is om het geloof te beleven. Teksten als 1 Korintiërs 12 (vele gaven, één Geest), en Matteüs 18: 20 (waar twee of drie in Mijn naam..) worden in dit verband vaak aangehaald. Door de eeuwen heen heeft dat geleid tot vormen van kerk zijn, die mensen naast geloofsbeleving ook in sociaal opzicht samen bracht. De verzuiling in de 20e eeuw is daar een sprekend voorbeeld van.

Traditionele verbinding onder druk

Al langere tijd staat de verbinding tussen gelovigen zoals die vorm heeft gekregen in de traditionele kerken onder druk. De gebruikelijke vormen zijn vaak ingehaald door de digitale communicatiekanalen. Daarnaast bevinden we ons in een netwerksamenleving waarin de sociale verbanden op verschillende plekken en elkaar overlappend plaatsvinden. Het is al lang niet meer zo, dat 'naastehulp' alleen plaatsvindt in kerken, al zijn dat nog steeds belangrijke vindplaatsen van vrijwillige inzet voor de ander. Mensen vinden ook hun bijstand in de sociale inbedding in buurten, sportclubs, serviceclubs en vriendengroepen. Bovendien verbinden mensen zich op een 'fluide' manier; ze zijn in toenemende mate qua tijdstip en situatie wisselend betrokken. Kerken hebben de laatste jaren de gevolgen van deze ontwikkelingen ondervonden. Gelovige jongeren vinden nauwelijks aansluiting bij het sociale verband dat de kerk van oudsher vormt, en beleven hun verbinding in geloof in vaak tijdelijke gemeenschappen, tijdens events, en op festivals.

Corona tijd en verbinding

Bovengenoemde oorzaken van slijtage van traditionele kerkelijke onderlinge verbinding krijgen in deze corona tijd extra kracht. Gelovigen ervaren in deze periode dat het sociale verband van de kerk kwetsbaar is en soms inwisselbaar voor sterkere en laagdrempeliger verbanden als de buurt, de sportclub, de serviceclub of de vriendengroep. Mensen ervaren dat het 'online kerkdiensten shoppen' hen meer voedt dan het zondagse bezoek aan dezelfde kerk met dezelfde predikant.

De structuur van onderlinge geloofsverbinding is in de corona tijd abrupt onderuit gehaald. De zondagse samenkomsten vinden niet meer plaats, of zijn digitaal geworden, en kunnen in de komende tijd slechts in beperkte mate en onder strenge randvoorwaarden weer worden opgestart. Daarvoor in de plaats zijn er online diensten, zoom bijeenkomsten, 1,5 meter afstand wandelen met een buddy, etc. etc. Aan creativiteit en 'doenerigheid' geen gebrek. Het ene initiatief om de sociale verbinding in de kerk te redden, buitelt over het andere heen.

Verskillende reacties

Mensen reageren verschillend op het tijdelijk ontbreken van kerkgang en kerkelijke activiteiten. Sommigen kunnen niet wachten om de 'oude vormen van verbinding' weer op te pakken. Een eerste feestelijke kerkdienst, en dan gewoon weer verder zoals het altijd

was. Anderen zijn zich door de corona-tijd versneld gaan realiseren dat de verbinding die zij meenden te vinden in de kerk, voor hen slechts vorm is, en dat deze periode een goed moment is om afscheid te nemen van de kerk. Ook zijn er de mensen die niet meer durven of kunnen deelnemen aan de traditionele vormen van sociale verbinding die de kerk biedt, vanwege de corona epidemie, omdat ze oud, kwetsbaar of bang zijn. Daarmee verliest de kerk dan een belangrijk 'dragend' deel van de gemeenschap. Tenslotte zijn er ook de mensen die in verarring zijn, en willen praten over wat er aan de hand is door de corona tijd.

Ds. Anneke van der Velde

Liminaliteit

Misschien zou het goed zijn als de kerk -zoals vele denkers en organisaties op dit moment- de 'crisis' in verbinding als 'transformatie' zou zien. Want er is iets fundamenteels aan de hand, dan het tijdelijk ontbreken van de oppervlakkige structuur van verbinding. Deze corona tijd kan voor de kerk een overgangsfase zijn tussen wat was, en wat komt. In de antropologie wordt dat 'liminaliteit' genoemd. Een tussenperiode die tot transformatie leidt. Een tussenperiode waarin we terug moeten naar de essentie van het waarom van onze verbinding als gelovigen. Door de eeuwen heen is dat 'gestold' in de bekende manier van kerk zijn, maar deze tijd nodigt al langer uit die onder de loep te nemen. Door de noodzaak tot 'anderhalve meter zijn' is aan die reflectie niet meer te ontkomen. Dat brengt een niet-weten, ongemak en angst teweeg. Maar nodigt ook uit tot een eerlijk en open gesprek met elkaar over de waarde en het waarom van onze vormen. Een kans om de verbinding in de kerk 21e eeuw-proof te maken en daarmee meer missionair te worden. Die reflectie begint bij een eenvoudig

geloofsgesprek. Een persoonlijk gesprek over wat en waarom we geloven in deze tijd, en welke vormen van verbinding daar voedend en bekrachtigend voor zijn. Door de kwetsbaarheid in verbinding te thematiseren, kan nieuwe verbinding tot stand komen.

Pinksteren is een natuurlijk startmoment voor dergelijke gesprekken. Uit verwarring en inspiratie ontstond toen de eerste gemeente, zo verhaalt Lucas. Wat zal er uit onze verwarring en inspiratie ontstaan?

Bron:

<https://www.protestantsekerk.nl/verdieping/verbondenheid-in-de-anderhalve-meter-kerk/>

Medeleven

Als u mensen kent, die eenzaam zijn, ziek, of om een andere reden misschien bezoek op prijs zouden stellen, wilt u dat dan doorgeven aan één van de pastores of aan het pastorale meldpunt.

Dank u.

Wekelijkse bloemengroet

De bloemen in de kerkzaal zijn na de dienst bestemd voor een ieder die daarvoor in aanmerking komt, als blijk van belangstelling van onze geloofsgemeenschap.

Indien u ons op daarvoor in aanmerking komende mensen wilt attenderen kunt u hun naam & adres / verpleegadres opgeven bij:

Maja van Spaandonk
Telefoon: 521 43 59
E-mail: maja.v.spaandonk@live.nl

AKM in coronatijd

U bent gewend dat er een vaste bijdrage in het Bulletin staat: 'Uit de AKM...'. Zoals alle vergaderingen gingen ook die van de AKM niet door, maar ook wij wisten al snel hoe we toch samen konden werken in deze tijd van afstand houden. Daarvoor gebruikten we de telefoon, onze email en voor onze vergaderingen zorgde ZOOM dat we elkaar konden zien en spreken. Dat deden we meerdere keren en dat beviel eigenlijk best goed, al waren we ook weer blij toen we op 3 juni toch weer – zij het met ruime afstand van elkaar – op woensdagmorgen samen konden komen in de Regenboog.

We maakten in die eerste weken van deze periode een vreemde tijd door. Kort voor de aankondiging van de overheidsmaatregelen van 'lockdown' waren we tot ons aller verdriet geconfronteerd met de zeer ernstige ziekte van Marianne Hoogervorst. Bij de intreden op 1 maart van Willy Hoogendoorn als nieuwe RK pastor kon Marianne al niet meer aanwezig zijn. Zij overleed op 18 maart en haar uitvaart vond plaats in besloten kring, want de coronamaatregelen waren toen ingegaan.

In deze periode werden de direct noodzakelijke beslissingen genomen door een klein 'crisisteam' dat sinds het begin van de coronamaatregelen wekelijks de situatie bekeek en de laatste regelingen vanuit RIVM en overheid voor de Regenboog besprak.

Ook gingen lopende zaken veelal niet door. Het is vreemd om te overleggen over veel zaken die niet door kunnen gaan: geen koorrepetities, geen werkgroepen, geen zondagse vieringen, geen voorbereidingen voor het vrijwilligersfeest in juni, enzovoort.

Er gebeurde ook veel moois in deze weken. Er kwam direct een goede samenwerking tot

stand met de wijkvereniging van de Merenwijk om samen informatie en hulp te kunnen bieden in de wijk. Na het per direct moeten afgelasten van de zondagse viering op 15 maart, is één week later, op 22 maart al de eerste viering via YouTube online gegaan. Ik heb van veel mensen gehoord, hoe zeer ze van de vieringen in al die weken sindsdien genoten hebben en er echt een gevoel van verbinding met de Regenboog door hielden. Ik vind het prachtig om mee te maken, hoe van meet af aan onze nieuwe Pastor Willy Hoogendoorn en Mirjam Buitenwerf als een echt oecumenisch team de vieringen vorm geven. Technisch stond er ook steeds een team klaar: Rieuwerd Buitenwerf en Jan Vis zorgden voor de opnamen en de montage van de verschillende delen. En dan waren er de zangers, dirigenten en organisten...Het was een wonder van samenwerking en creativiteit! Weet u trouwens, dat er heel veel mensen kijken? De kijkcijfers geven dat aan. Ik hoop dat u de zondagse vieringen hebt kunnen volgen.

Als het goed is, heeft u onze wekelijkse nieuwsbrief via uw email ontvangen. In deze brief hebben we geprobeerd om de belangrijkste ontwikkelingen door te geven en u ook door middel van een column en wat breder nieuws op de hoogte te houden.

We kunnen langzaam aan weer beginnen. Jan Vis heeft samen met Ronald van Heijningen en Wilbert Bots een plan bedacht en uitgevoerd om veilig in de Regenboog samen te kunnen komen.

Nu we weer in normalere omstandigheden geraken, gaat ook de AKM weer een aantal dingen oppakken. Op onze agenda staat onder meer het opnieuw bezien van een passende bestuursstructuur van de Regenboog. Dat lijkt nodig, nu we te maken hebben met minder mensen die het werk kunnen doen. Ook zullen we het 50-jarig jubileum actief op gaan pakken.

We houden u op de hoogte.

Truus de Haan,
voorzitter AKM

De AKM en onze Penningen

Het zijn bijzondere tijden, ook voor de penningmeester in corona tijden. Ik ben verheugd omdat er via de bankrekening van de AKM voldoende gelden binnenkomen om onze mooie doelen te kunnen steunen. Gelukkig kunnen we via de digitale weg de kerkdiensten van de Regenboog bekijken en beluisteren. De waardering blijkt misschien wel uit het feit dat de collecte goed doorloopt.

Als we de inkomsten van nu vergelijken met die van vorig jaar, dan blijkt er meer gegeven te worden (ruim 500 euro meer), maar wel door minder mensen. Dat is een zeer verrassend resultaat en we zijn er erg blij mee als AKM. U kunt in de tabel zien wat er gecollecteerd is van 16 maart-31 mei. Er is 164 keer geld overgemaakt voor de collecte op de bankrekening van de AKM, ook zijn er collectebonnen in de brievenbus gedaan van de Regenboog. Hartelijk dank aan alle gulle gevers. Er werd ook gemeld bij de overschrijvingen blij te zijn met de online vieringen.

We staan als AKM in de startblokken om weer 'gewone' vieringen te gaan houden, mogelijk met het live volgen thuis, voor de mensen die nog niet willen/kunnen komen. We gaan binnenkort starten met digitaal collecteren per app, in de vorm van een digitale collecte zak, via de GIVT app. De PGL is hier een aantal weken geleden mee begonnen. De berichten zijn positief.

In dit Bulletin krijgt u weer het vriendelijke verzoek om uw vrijwillige bijdrage te geven voor het maken van de Bulletins. Geef gul, we kunnen uw bijdrage goed gebruiken voor de kosten van het maken van het Bulletin. Vanwege corona zijn de kosten nu hoger omdat we het Bulletin extern hebben laten drukken. U kunt ook uw mailadres doorgeven via info@kcregenboog.nl en dan scheelt het weer drukkosten. Hartelijk dank voor uw medewerking hierin en alvast weer heel hartelijk dank voor uw bijdrage voor het Bulletin.

Datum viering	Eerste collecte: voor geloofsgemeenschap	Tweede collecte: voor bestemmingen buiten de Regenboog	
	Euro	Bestemming	Euro
15 maart		Kerk in Actie/40 dagen collecte Noodhulp	55
22 maart		RK Vastenactie	203
29 maart		PGL	114
5 april Palmpasen		RK Vicariaat	140
9 april Witte Donderdag		Diaconie/De Bakkerij	132
11 april Paasnacht		RK Vastenactie	111
12 april Pasen		PGL	218
19 april		Diaconie/De Bakkerij	366
26 april		RK Vicariaat	124
3 mei		RK Roepingenzondag	111
10 mei		AKM jeugdwerk	118
17 mei		PGL	147
21 mei Hemelvaart		Diaconie/De Bakkerij	61
24 mei		PGL	186
31 mei	2601	RK Pinksteractie	144
Totaal	2601		2237

PGL=Protestantse Gemeente Leiden De eerste collecte is niet uitgesplitst per week vanwege de coronatijd.

Willy Menken, Penningmeester AKM

Dichtbij in Leiden, onze PGL

Sinds enige tijd ben ik namens onze kerk als ouderling lid van de Algemene Kerkenraad van de Protestantse Gemeente Leiden (PGL). Het leek mij leuk om u daar iets over te vertellen. Soms lijkt dat

bestuurswerk saai of ingewikkeld, maar het levert ook zoveel op! Ik ga altijd met plezier naar de vergaderingen, ook al zijn er soms best lastige onderwerpen. Ik geniet vooral van alle energie die in de Protestantse medekerken in Leiden opborrelt. We hebben net Pinksteren gevierd en binnen de PGL voel je "de Geest" de kerken verenigen. Dat uit zich in toenemende mate in een gedeelde verantwoordelijkheid en de drang om samen met elkaar in Leiden te "staan" voor ons geloof en nieuwe initiatieven op te pakken. Zo was er recent een evaluatie van het beleidsplan. Dat klinkt misschien niet boeiend, maar was het zeker wel. Ik heb genoten van

de manier waarop alle kerken vanuit hun "eigenheid" steeds meer samen oppakken. Als ik u wat initiatieven noem, dan herkent u het vast:

- Gezamenlijke Taizé vieringen in Zuidwest
- Adventsproject
- Praktische tips voor de geloofsgemeenschappen in coronatijden. Die praktische tips hebben we als Algemene Kerkenraad ook meteen zelf in de praktijk gebracht. Online vergaderen, het was even wennen. Maar ik was verbaasd over de souplesse waarmee iedereen zich aanpaste en met allerlei apparaten en systemen toch goed (en lekker kort...) kon vergaderen. En net zoals wij een bijzondere geloofsgemeenschap zijn, voelen ook de andere Protestantse kerken in Leiden zich bijzonder. Mijn bestuurswerk maakt voor mij het geloofsleven in Leiden meer zichtbaar. Ik ben trots en dankbaar hoe wij als Regenbogers ons geloof in onze wijk vormgeven. En het zal u niet verrassen, ik ben ook dankbaar voor onze verbinding met de "moederkerken" en dat ik daar zelf een bescheiden rol in mag vervullen. Als u er nog meer over wilt weten of over mijn bestuurlijke rol, dan kunt u altijd even contact met mij opnemen.

Swannette Jukema

Jenny de Bolster, interview bij haar vertrek als voorzitter van de Stichting Beheer

Na 8 jaar voorzitter te zijn geweest nam Jenny de Bolster per 1 mei afscheid van de Stichting Beheer van de Regenboog. Jenny vertelt mij in haar woonkamer met 'het mooiste uitzicht van de Merenwijk' over haar werk voor de Stichting.

Beheerscommissie en Stichting Beheer

Voor veel leden van de Regenboog is De Stichting Beheer waarschijnlijk onbekend. En dat is ook goed. Maar, zonder deze Stichting zou het gebouw niet onderhouden zijn, waren er geen verbeteringen aangebracht, werd er niet nagedacht over kosten en een verantwoord beheer of een milieuvriendelijk gebruik. De Stichting zorgt dat De Regenboog een huis heeft, en dat dit huis ook een goed huis is. De Stichting Beheer is ook het eerste aanspreekpunt voor Ronald van Heijningen, onze koster/beheerder. Kortom: De Stichting Beheer vormt een essentiële pijler voor het bestaan van de Regenboog. Zij is in 2010 opgericht. Daarvoor kenden we in de Regenboog een maatschap waarin de verschillende eigenaren van de Regenboog vertegenwoordigd waren. Het gebouw en het beheer werd toen geregeld door de Beheerscommissie.

Jenny vertelt over de vele ontwikkelingen in de afgelopen jaren. Niet alleen werd het gebouw van de Regenboog op allerlei manieren steeds in orde gehouden met bijvoorbeeld het vernieuwen van kerkzaal en ontmoetingsruimte, een nieuwe keuken en het opknappen van de toiletten; het gebruik van

het gebouw vereist ook dat we voldoen aan veel regels, van drank- en horecawetgeving tot risico-inventarisatie en brandveiligheid. Om enig idee te hebben wat dat zoal inhoudt: het gaat dan niet alleen om het aanbrengen van bijvoorbeeld brandmeldinstallaties, maar ook om het maandelijks testen ervan, het maken van een ontruimingsplan- en een jaarlijkse ontruimingsoefening. Daarnaast is er onder andere actief werk gemaakt om de Regenboog een 'groene kerk' te laten zijn met energiezuinige verwarming, ledlampen, etc. Bent u zich van al dit soort zaken bewust als u op zondag naar de Regenboog gaat? Ik denk het niet, en dat hoeft ook helemaal niet. Jenny kent na deze jaren als voorzitter alle 'ins' en 'outs' van het gebouw en het beheer ervan. Ze is niet alleen 8 jaar voorzitter geweest, maar was daarvoor ook al 7 jaar lid van wat toen de 'Beheerscommissie' heette. Ik spreek daarom met iemand die 15 jaar lang meegewerkt heeft aan de zorg voor de belangrijkste voorwaarde om samen te komen, vieringen te houden en allerlei activiteiten te ontwikkelen: een goed gebouw!

Vele jaren actief als bestuurder in Leiden

Ik vertel Jenny dat ik steeds onder de indruk ben van haar rol als voorzitter van de vergaderingen, zoals die waarin jaarlijks de financiën besproken worden met vertegenwoordigers van de moederkerken en AKM. Ik zie dan een voorzitter die bewonderenswaardig goed leiding geeft aan de vergadering. Waar heeft ze dat toch zo geleerd, vraag ik Jenny. "Het begon in 1993, toen ik als leesmoeder gevraagd werd om de Medezeggenschapsraad (MR) van de basisschool van de kinderen te komen versterken. "Wat is een MR?", dacht ik. "Dus ging ik naar de bibliotheek om daar meer over te lezen." Enige tijd daarna werd Jenny gevraagd voor een grote bestuurstaak: als lid en later als secretaris van het bestuur van de PCS (PC basisscholen). Het is kenmerkend voor Jenny, met hoeveel inzet en tegelijk bescheidenheid ze over haar werk spreekt. Mij is meer dan duidelijk, dat Jenny heel veel uren aan het werk moet zijn geweest in haar rol als bestuurder, stapels stukken gelezen zal hebben en soms moeilijke opdrachten uit te voeren kreeg. Was dat niet zwaar, vraag ik? "Nee, ik heb genoten van de samenwerking, zoals met pastor van Breukelen in de PCS en van al die dingen die ik in het bestuurswerk tegen kwam. Ik heb het altijd heel interessant gevonden en heel veel geleerd." Van het werk voor de Regenboog, zegt ze, "Het is zo prettig dichtbij

en fijn dat het werk dat je doet vaak ook zichtbaar resultaat heeft". Jenny is met de inzet van veel eigen tijd in mijn ogen een heel goede 'bestuurskundige' geworden. Jan Vis die ook al een tijd meedraait in de Stichting, gaat Jenny's taak overnemen. De bos bloemen die ik meegenomen heb, is maar een heel kleine blijk van erkenning voor het vele werk, de grote kwaliteit en de enorme inzet die Jenny geleverd heeft. Ook met haar werk in de apotheek in Wassenaar gaat Jenny binnenkort stoppen. Ze gaat daarom meer tijd krijgen voor andere dingen en de zorg voor haar kleinkinderen.

Ik dank Jenny heel hartelijk namens ons allen, voor al het goede werk dat ze op de achtergrond voor de Regenboog gedaan heeft en ik wens Jan Vis samen met de leden van de Stichting veel plezier en succes met hun werk.

Truus de Haan

Opbrengst Vastenactie

Wij hebben ons met het Vastenproject dit jaar aangesloten bij de Petrus en Paulus parochie. Onze bijdrage is 315,25 euro voor het medisch centrum Guinee. Hieronder een bericht van Miriam Witt van de Stichting Fidesco en een interview met een arts van het medisch centrum in Guinee.

Cecile Werner

Van: Miriam Fidesco <mbwitt@fidesco.nl>
Onderwerp: Actie medisch centrum Guinee

Lieve mensen,

De collecte van de Vastenactie is, ondanks de corona crisis, heel goed verlopen voor ons. Heel veel dank nogmaals voor de steun vanuit de Petrus en Paulus parochie in Leiden en de Papegaai in Amsterdam! In totaal hebben we 1.346 euro meer opgehaald dan we als doel hadden, waardoor het project in totaal 14.752 euro kon ontvangen. Het extra bedrag zal besteed worden aan hygiëne-artikelen voor de komende 4 maanden: zeep, desinfectiemiddelen, plastic zakken etc.

Wij hebben besloten de komende maanden zelf via Fidesco actief campagne te blijven voeren voor dit project, om hen te helpen in deze tijd van het corona-virus.

We willen hen gaan ondersteunen met beschermingsmateriaal zoals mondkapjes, handgel, plastic handschoenen etc.

Hartelijke groet en heel veel sterkte in deze tijd,

Miriam Witt

Interview arts Guinee

Paul Edouard Bioche is sinds oktober 2019 voor twee jaar door Fidesco uitgezonden als directeur van het medisch centrum 'Saint Gabriel' in Guinee (West Afrika). Hij verblijft daar met zijn vrouw Laure en vier kinderen. Zijn vrouw werkt als leerkracht maatschappijleer en godsdienst op een middelbare school in hoofdstad Conakry.

"In de storm moeten we onze blik op de Heer richten"

Wat zijn de uitdagingen voor de gezondheidszorg in Guinee? Wat houdt je Fidesco-missie in?

"Er zijn in Guinee veel uitdagingen op het gebied van de gezondheid. Het belangrijkste is ongetwijfeld de toegang tot kwalitatief goede gezondheidszorg voor iedereen" aldus Paul Edouard. "Guinee is een land dat heel rijk is aan natuurlijke hulpbronnen, maar er zijn maar weinig inwoners die daarvan profiteren. Welgestelde mensen gaan naar Europa voor behandelingen, en de armen aarzelen tussen de traditionele geneeskunde, zelfmedicatie met op straat gekochte medicijnen, en Guineese gezondheidscentra of ziekenhuizen waar corruptie hoogtij viert en de prijzen hoog zijn. In die structuren wordt op elk niveau geld gevraagd om verder te komen, en de armen kunnen dat niet betalen." "Ik vel geen oordeel over het medisch personeel in deze voorzieningen, want de Guinezen leven al sinds hun geboorte in dit systeem. Iets anders kennen ze niet, en de algemeen verspreide armoede leidt ertoe dat een groot deel van de

mensen op welke manier dan ook aan geld probeert te komen, zelfs op een oneerlijke wijze en ten koste van anderen. Toch zijn er ook veel toegewijde en eerlijke mensen in de medische wereld die proberen een verschil te maken, en de toegang tot zorg voor de armen proberen te vergemakkelijken. In dit kader is het medisch centrum Saint Gabriel in Conakry, waarvan ik directeur ben geworden, 32 jaar geleden door Fidesco opgericht om de allerarmsten kwaliteitszorg te bieden. De prijzen worden op affiches bekend gemaakt en staan vast (een kind betaalt in totaal 1 euro voor een consult, eenvoudige onderzoeken en medicijnen). We kopen onze medicijnen in Nederland in bij de NGO IDA (International Development Association (www.idafoundation.org)).”

Wat zouden de gevolgen van de pandemie in Guinee kunnen zijn?

“De pandemie van COVID 19 heerst ook hier, en Guinee is het op twee na meest getroffen land van West-Afrika. Studies die een ramp in Afrika voorspellen zijn nu genuanceerder, omdat de situatie minder kritiek lijkt dan verwacht. Toch weten we niet echt wat de redenen hiervan zijn. De regering probeert de strijd aan te gaan, maar lijkt de situatie niet aan te kunnen. Hier is een lockdown niet mogelijk, omdat de mensen van dag tot dag leven en niet de middelen hebben om voorraden voor een paar weken aan te leggen. Toch is de hoofdstad, het epicentrum van de epidemie, gedeeltelijk afgesneden van de rest van het land om de verspreiding van het virus te beperken. Het dragen van een masker is verplicht en het aantal mensen dat met het openbaar vervoer mee mag, is gehalveerd. Deze laatste maatregel heeft geleid tot een verdubbeling van de prijs van de tarieven van taxi's en bussen, die door de Guinezen op grote schaal worden gebruikt. Hierdoor kunnen de armste mensen niet meer reizen. Het is voor hen dan ook erg moeilijk om voor behandeling te komen (we hebben in april een daling van 40% in onze bezoeken geregistreerd, wat onze financiële balans in gevaar brengt). Meer dan door COVID 19 zelf, bestaat het risico dat de zo gevreesde gezondheids crisis wordt veroorzaakt door dat gebrek aan zorg voor de behandeling van lokale ziekten, zoals malaria, mazelen, ondervoeding... Deze ziekten veroorzaken meer sterfgevallen dan COVID 19, maar komen op dit moment op de tweede plaats. Een economische crisis is ook te verwachten.”

Hoe gaan jullie in Saint Gabriel de pandemie tegen?

“Sinds de Ebola-epidemie zijn er al enkele maatregelen ingevoerd, die ook nuttig zijn om COVID 19 te bestrijden. Zo was het wassen van de handen met een chlooroplossing bij de ingang al verplicht, en werd er door een gezondheidsmedewerker gecontroleerd op verdachte gevallen: mensen die drager zouden kunnen zijn van besmettelijke ziektes. Deze worden dan geïsoleerd om te voorkomen dat ze andere patiënten besmetten.

We hebben ook onze organisatie versterkt. Artsen hebben vorming aan het personeel gegeven om de bewustwording te vergroten, het personeel wijst patiënten op sanitaire veiligheidsmaatregelen, we hebben een isolatieruimte gebouwd bij de ingang van het terrein, extra wasplekken aangelegd op verschillende plekken in het centrum, onze reservevoorraad zeep en desinfectiemiddelen uitgebreid, extra banken gekocht om het gemakkelijker te maken om afstand te houden... De levering van mondkapjes, handgel en handschoenen, is gecompliceerder vanwege het feit dat voorraden snel helemaal op zijn. Daarom hebben we maskers van stof laten maken om op de eerste plaats al het personeel te beschermen. Verdachte gevallen worden niet in Saint Gabriel opgenomen, maar worden overgebracht naar de nationale centra die zich bezighouden met de behandeling van COVID 19.

We hebben niet genoeg inkomsten om alles aan te schaffen

Daarnaast zijn we actief met het benaderen van lokale bedrijven en instellingen om ons te helpen bij het verkrijgen van apparatuur, medicijnen en fondsen, want door de vermindering van onze medische activiteiten hebben we niet genoeg inkomsten om alles aan te schaffen wat we misschien nodig hebben.”

Welke blijken van solidariteit zie je in deze crisis? Hoe zie je God aan het werk, ondanks het tekort aan middelen om de pandemie te bestrijden?

“In deze missie en vooral in deze situatie moet je leven in een groot vertrouwen op God en met veel hoop. We zouden door dit alles gemakkelijk in paniek kunnen raken, maar in de storm moeten we onze blik op de Heer richten. Dus ik voer mijn missie uit door alles te doen wat onder mijn bevoegdheid valt, met maximale nauwkeurigheid, en de rest vertrouw ik aan God toe. Ik span mij bijvoorbeeld in om steun te vinden, lokale donoren om materieel te schenken, of financiële middelen. Zo vraag ik de Heer om mij, als mijn zaak rechtvaardig

is, de woorden te geven om mijn gesprekspartners te overtuigen en hun hart zacht te maken zodat ze geraakt worden. Zo ontvingen wij van Catholic Relief Services, de Amerikaanse Caritas, een belangrijke donatie aan materialen (handschoenen, mondkapjes, handgel, thermo-elektrische flitsers).

Hoe belangrijk is de steun van de donateurs en sponsors voor u?

“Zonder hen had ik niet met mijn gezin op een Fidesco-missie kunnen gaan. Hun steun is daarom uiterst belangrijk, en wij hebben het besluit genomen om elke dinsdag voor hen te bidden dat God hen allemaal zal beschermen. De berichten die we hier regelmatig van hen ontvangen, raken ons heel erg en helpen ons om hier te blijven werken. We beschouwen onze sponsors en donateurs echt als mensen die delen in onze missie; wij zijn de handen van deze hele gemeenschap die om ons heen ontstaan is.”

Fidesco Nederland ondersteunt de kliniek in Guinee al vele jaren. Om het gezondheidscentrum te helpen bij het aanschaffen van beschermingsmiddelen voert Fidesco campagne. Wilt u de kliniek helpen bij het bestrijden van het COVID-19 virus, maak dan uw bijdrage over op IBAN NL53 ABNA 0566 0142 97 ter name van Stichting Fidesco Nederland, Venlo en meld erbij dat het voor beschermingsmiddelen in Guinee is. Op onze website vindt u ook onderstaande Tikkie en een Givt naar het goede doel. Bij voorbaat hartelijk dank.

Bron: www.fidesco-international.org/nl/
(ingekort door de redactie)

Ervaringen in coronatijd

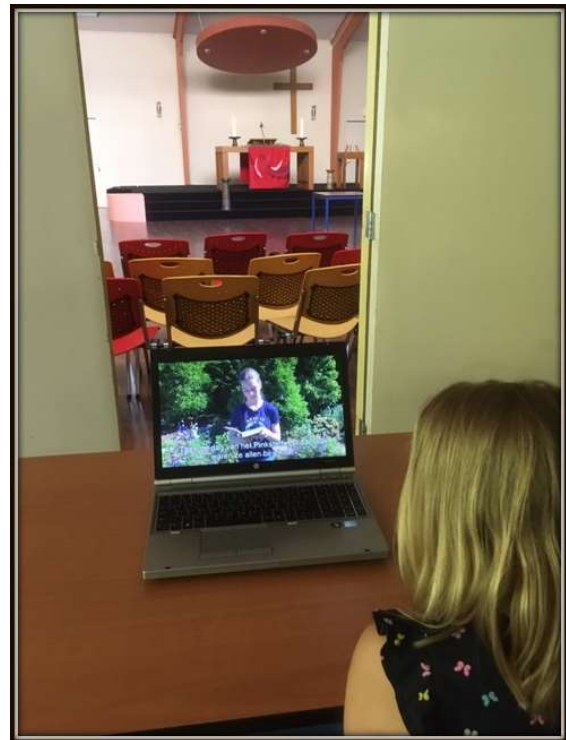
De redactie heeft een oproep gedaan om ervaringen in deze coronatijd op te schrijven en te publiceren in dit Bulletin. Hieronder vindt u een aantal reacties, waarvoor onze hartelijke dank. De reactie van ds. Ronald da Costa, in poëzie-vorm, hebben we geplaatst in het begin van dit Bulletin.

De redactie

Coronatijd

De eerste twee weken compleet uit het veld geslagen, zoveel mogelijk thuis blijven was de opdracht. Het gaf mij een oorlogsgevoel terwijl ik dat helemaal niet heb meegemaakt.

Je hele sociale netwerk van ontmoetingen ligt plat. De vieringen die nu online worden gedaan vind ik heel erg fijn, de woorden komen veel dieper binnen, daardoor beleef ik het intenser. Ik voel me nu ook sterker. Je moet je dag opnieuw indelen door andere dingen te doen zoals toch meer naar buiten gaan, wandelen, fietsen de natuur in, het geeft mij positieve energie. Doordat het zulk mooi weer was kon dit ook allemaal.

De eerste Pinksterdag vond ik heel bijzonder. Ten eerste door de lezing die gedaan werd in verschillende talen en ook door mijn kleindochter van 8 die op bezoek was. Doordat ik aan de beurt was om de klok te luiden had ik mijn laptop meegenomen naar de Regenboog. Kleindochter mocht de klok aan/uitzetten en de tafelkaarsen aansteken en later weer doven. De deur vanuit de ontmoetingsruimte open gezet en samen de viering online bekeken. Het gaf mij een heel intens warm gevoel.

Jos Huisman-Vermaas

Rozenkring in coronatijd

Op donderdag 12 maart stuurde ik, nog weinig vermoedend wat ons te wachten stond, een herinnering rond aan de bijeenkomst van de Rozenkring op maandag 16 maart. Maar de volgende dag kwamen al de eerste reacties binnen met de vraag of een bijeenkomst van 12 mensen in een huiskamer verstandig is

gezien het oprukkende coronavirus. We besloten snel de bijeenkomst niet te laten doorgaan.

Een maand later waagden we een poging om elkaar te ontmoeten via Skype. Niet iedereen deed mee. Eén persoon had ruzie met haar wachtwoorden bij Skype, een ander was in

afwachting van een bestelde webcam op haar computer die overal uitverkocht was door de grote vraag naar deze apparaatjes en een derde voelde zich te veel digibeeet, maar vertelde hoe ze zich voelde via een klein verhaaltje dat ze kortgeleden geschreven had (zie hieronder).

Er was eens...

Een klein meisje van drie jaar.

Haar Pappa vroeg: "Ga je mee wandelen?"

Zijn lange benen maakten grote passen, daarom liep ze zo hard als ze kon.

De zon scheen.

Ze ontdekte een zee van kleine, witte bloemetjes in het glanzende, groene gras.

"Plukken," zei Pappa, "plukken, dat doen we op de terugweg."

Op de straat, waar de tram reed, stonden veel mensen.

Ze hield Pappa's hand goed vast.

Plots stonden ze stil.

Een vreemd geluid klonk in haar oren.

Ze kon er bij tellen: een, twee, een, twee.

In een lange rij liepen soldaten voorbij.

Grote mensen om haar heen, fluisterden:

"Het is oorlog."

"Op de terugweg naar huis leerde Pappa haar, hoe ze de witte bloemetjes moest plukken.

"Niet rukken," zei hij, "maar plukken."

Mamma huilde een beetje, toen ze haar de bloemetjes gaf.

Zij mocht, zittend in de grote stoel, de baby even vasthouden.

Die oorlog bleef.

Heel lang.

Alles was anders, dan voor die dag.

80 Jaar later.

Het virus Corona is baas van de wereld geworden.

Van de ene op de andere dag. Het maakt veel mensen erg ziek.

"Hoe lang gaat dit duren?" vraagt het kleine meisje van toen.

En net zoals lang geleden,

plukt ze kleine witte bloemetjes uit het glanzende, groene gras.

Leiden, 31 maart 2020 Magda Römgers

De eerste Skype-bijeenkomst was leuk maar verliep enigszins chaotisch. De aansluiting van de deelnemers duurde (te) lang en er waren diverse mensen zoek, tot op een gegeven moment bleek dat er twee groepen ontstaan waren en dat enkelen van ons in beide groepen zaten. Hilarisch verwarrend allemaal. Op de derde maandag van de volgende maand (het was inmiddels 18 mei) probeerden

we het nog eens. Onze ICT-er had het goed voorbereid. Hij had een digitale groep aangemaakt bij Skype zodat de aansluiting snel kon verlopen en met enkelen vooraf het systeem uitgeprobeerd. Deze maatregelen hadden effect! We hielden een zinvol gesprek waarin iedereen vertelde hoe het hem of haar verging in deze bijzondere coronatijd. Aan een bespreking van ons boek ("Een gebroken

wereld heel maken” van Jonathan Sachs) kwamen we niet toe, maar we hopen dat zo’n bespreking binnenkort op de een of andere manier zonder Skype mogelijk wordt. Want enige inspiratie om deze gebroken wereld weer heel te maken, komt nu heel goed van pas.

Dick Rijken

Behoud het goede

Als regelmatige reiziger van het openbaar vervoer heb je het vast wel eens meegemaakt. De trein komt met een schok tot stilstand. Verwonderd kijken de passagiers elkaar aan. Wat is er aan de hand? Na de mededeling van de conducteur die hen gerust wil stellen zijn er alleen maar meer vragen. Hoe lang gaat het duren? Haal ik mijn afspraak wel op tijd? Vol verbazing kijkt men om zich heen. Waar zijn we eigenlijk? En even later is er een nieuwe werkelijkheid ontstaan. Ineens is men geen vreemde meer van elkaar maar lotgenoten. In die verbondenheid blijkt plotseling veel meer te kunnen.

Zo voelde het ook op 16 maart na de toespraak van de minister-president. We waren tot stilstand gekomen.

Nog even was er de verbazing. Hoe moet dat met die afspraak? Maar na die eerste 48 uur was er ook voor ons een nieuwe werkelijkheid ontstaan. In de (Google)agenda hebben we de afspraken voor de nabije toekomst grijs gemaakt. Misschien willen we op die manier nog een beetje vasthouden aan de idee dat het maar tijdelijk is. We kunnen ze nog wel zien als een soort troostrijke herinnering aan wat je gedaan zou hebben als niet... Op eens veel samen thuis. Je vraagt aan elkaar wat ga jij doen, wat zullen we gaan doen. Als eerste

reactie komen alle uitgestelde of verwaarloosde klusjes aan de beurt. Maar dat duurde niet lang. Al gauw bemerk ik dat de nieuwe situatie ook nieuwe activiteiten oproept. Op zoek naar nieuwe wegen zoals water dat wordt geblokkeerd op een gegeven moment ook wel nieuwe wegen vindt om de zee te bereiken. We bleven altijd ver van moderne telecommunicatiemiddelen en nu gaan we skypen met de kinderen en kleinkinderen. Zoomen met leden van het koor. Jitsi vergaderen met het bestuur. En met Pasen geen Paasontbijt met het hele gezin in een huis op een Roompotpark maar via Hangouts, ieder aan zijn eigen ontbijttafel op kilometers afstand van elkaar. Wel jammer maar wat een mogelijkheden! Waarom hebben we het niet eerder gedaan? Geen reden voor! Dat is een logisch antwoord.

Op zich zijn we niet bang. Getalsmatig behoren we tot de risicogroep. Maar ik behoor ook tot de groep mensen die altijd ouderen verwacht met oudere. Ouderen zijn mensen die ouder zijn dan ik. Zo blijf je lekker lang jong. We houden ons wel aan de regels, maar er moeten ook uitzonderingen mogelijk zijn. Zo kun je toch ingaan op het telefoontje met het verzoek of je even langs kunt komen om de televisie in te stellen op het YouTube kanaal voor de viering van zondag. Dat is toch ook belangrijk en ik was mijn handen wel een extra keer. Een lamp ophangen of een bezoekje afleggen bij je vaste kennissen met wat passen en meten gaat dat best.

En we hebben veel gewandeld nu de sport en de fysiotherapie uitvallen. Daar is met een bijna lege agenda volop tijd voor. Binnen dat thema (sport) hebben we zelfs vooroordelen geslecht. “Nederland in beweging” dat oubollige programma van Max, is helemaal niet zo oubollig en dus staan we meerdere keren per week mee te stappen, te schoppen met side-kicks en te schuifelen op tja-tja-tja. Nog wel met de gordijnen een beetje dicht tegen vreemde ogen, dat dan weer wel.

Het zou wel eens kunnen dat we dat er gewoon inhouden. En misschien geldt dat wel voor meer dingen. Zoals elke week samen een flinke fietstocht maken. Niet alleen als voorbereiding op Santiago (dat nu voor de tweede keer niet door gaat) maar gewoon omdat het waardevol is. Ik denk dat dit beslist voor meer dingen gaat gelden. Het is een wijs gezegde ‘Onderzoek alles en behoud het goede’. Al was het onderzoek dan opgelegd en geforceerd ik wil het goede wel behouden. En jij?

Edo Elstak

Rommel

Na de korte aankondiging in het informatieblad van de Regenboog in mei, wil ik graag dit 'feest'-bulletin (de eerste na de corona-stop, wat een goed teken!) benutten om u deelge-

noot te maken van de komst van Rommel, als nieuwe huisgenoot. Ja, hij heet Rommel. Voor een Nederlander niet zo'n leuke naam wellicht, maar hier een vrij veel voorkomende.

Hoe het begon

Sinds februari hebben we contact met hem en een oude tante. Via via kregen we de vraag of Rommel bij ons in huis zou kunnen komen. Eerlijk gezegd hadden we altijd afgesproken dat we met max. 6 personen in het huis zouden wonen. Maar omdat, volgens zeggen, Rommel behoorlijk zelfstandig zou zijn en dus een lichtere vorm van intellectuele beperking zou hebben, wilden we ons niet gelijk doof houden voor de vraag. We vertrouwden erop dat de vraag niet voor niets op ons bord kwam.

Dus in februari ging ik naar Bluefields: 5 uur bussen heen, een dag in Bluefields en de volgende dag weer terug, om een eigen indruk te hebben van Rommel's functioneren. En rustig met zijn directe verantwoordelijken te kunnen praten.

In het kort zijn situatie: Zijn moeder is drie jaar geleden overleden, zijn vader is nooit in beeld geweest. Hij heeft een broer die illegaal in de VS werkt en een tante van 83 jaar die Rommel na het overlijden van haar zus in huis heeft genomen, maar die taak niet meer aankan. Haar poging een neef in te schakelen om voor Rommel te zorgen, bleek geen succes.

Ik observeerde dat Rommel inderdaad redelijk zelfstandig functioneert, alhoewel hij door de passiviteit van de laatste jaren bij zijn tante, veel vaardigheden waarschijnlijk had verloren. De uitdaging die ik zag, lag met name op het terrein van gedrag, want Rommel, als enig kind had jaren alle aandacht gekregen en was weinig begrensd geweest. Dus de eerste indruk: een verwende jongeman, die erg eisend kon zijn.

Met de tante spraken we af dat Rommel drie kennismakingsbezoeken aan het gemeenschapshuis zou brengen. Om te zien of hij zich thuis zou kunnen voelen bij ons

Maar ook of de andere huisgenoten zich goed zouden kunnen voelen bij hem. Eveneens om in te schatten of wij hem konden geven wat we dachten te zien als zijnde zijn behoeften. En of het team het aan zou kunnen.

Bezoek

Half maart kwam Rommel voor het eerst naar Juigalpa. We hadden al gezorgd dat er in de garage een extra wandje kwam, waardoor we daar een slaapkamertje konden creëren.

Mijn eerste indruk t.a.v. Rommels functioneren werd bevestigd. Het team mocht warm met hem draaien en de andere huisgenoten reageerden rustig op hem. Rommel toonde zich onrustig door de veranderingen, maar genoot ook van zijn bezoek. Vervolgens, door het coronavirus en onze eis dat hij alleen per personenauto (niet met bus) mocht komen, werd het bezoek van april verschoven naar half mei. En daar waren we dus op voorbereid: een bezoek van woensdag tot zaterdag.

Tijdens het geplande bezoek kwam echter onverwachts de vraag van de tante of we i.v.m. een aantal dwingende redenen, die te maken hadden met haar verslechterde gezondheid, ook de afstand Juigalpa-Bluefields, de urgentie konden zien om het kennismakingsproces te versnellen. En of hij dus nu al zou kunnen blijven...Oeps!

Versnelde procedure

Ik stelde voor dat ze een brief naar het bestuur zou sturen, met die vraag en uitleg. Wat gebeurde. Er werd feeling gehouden met de bestuursleden en wat wij er van dachten als huisteam. Waarna we allen voelden dat het goed was Rommel op te nemen. Dus de officiële opname procedure kon beginnen: het invullen van de nodige papieren en komen tot goede afspraken. En de laatste hand moest gelegd worden aan het 'bewoonbaar' maken van zijn slaapkamer.

Aanpassingsperiode

Dus hij en wij, de anderen in huis, zijn bezig ons aan te passen. Met vallen en opstaan. Zes weken van observatie is onze werkwijze, waarna we tot een ontwikkelingsplan t.a.v. hem willen komen. Een medische keuring heeft inmiddels plaatsgevonden. Vrijwel alles naar wens. Dit keer niet gedaan bij een gezondheidspost. Maar bij een dokter die minder in de frontlinie ligt van mogelijke patiënten met het coronavirus... Want in Nicaragua leven we momenteel op de piek van besmettingen.

Graag uw gebed ter ondersteuning van ons proces van op elkaar inspelen. En voor Nicaragua, waar zoveel verdriet is door zieken en overledenen door het coronavirus. Dank voor uw meelevens. Want zonder u, kunnen wij hier weinig. We maken echt samen het verschil!

Astrid Delleman, ajdelleman@zonnet.nl

Diaconale info vanuit De Bakkerij

Oma even niet op stap

Door Corona is er veel veranderd. Op 20 maart werd besloten dat het bezoeken van ouderen in de woonzorgcentra niet meer mogelijk is. We zijn opgeroepen bezoek aan zelfstandig wonende ouderen zeer te beperken of indien mogelijk uit te stellen tot na corona. Maar we worden ook opgeroepen er te zijn voor elkaar. Dat maakt het lastig. Maar er is zeker wel contact. Hier zomaar enkele berichten van onze vrijwilligers van Oma gaat op Stap die wij de afgelopen weken verzamelden.

1. Een van onze oma's is nog op zichzelf wonend en erg voorzichtig in deze tijd. De thuiszorg heeft ze afgezegd, want de bewoonster op kamers kan nu haar ogen druppelen, dat is wel zo veilig. Haar huishoudelijke hulp brengt 2x per week een boodschapje mee. Haar dochter belt regelmatig en met de kleinkinderen kan ze Facetimen. En maakt zij zich zorgen? Ja, over iedereen die nu te maken heeft met corona, familieleden, ouderen. Of ze zelf angstig is, nee dat niet, want als het mijn tijd is, dan is het mijn tijd. Mevrouw blijft alle dagen thuis, ze weet zichzelf goed te redden, loopt af en toe haar tuintje in wat, zo zegt zijzelf, nu op een waar Klein Keukenhofje lijkt. Prachtig is het: de druifjes, de narcissen, de hyacinten. En vertelt ze: ik heb 50 mondkapjes gemaakt van restjes zijde die ik nog thuis had liggen en deze laten ophalen door Libertas, haar huishoudelijke hulp of de kamerbewoonster bij haar thuis. Totdat ze blaren op haar vingers kreeg en moest stoppen. Maar ze móest gewoon iets doen!

2. Huis op de Waard is net als de andere woonzorgcentra tijdelijk volledig gesloten voor bezoek van buiten. Wat doe je dan als er een acuut einde komt aan de dagelijkse bezoeken? Emotioneel is dat voor partners niet eenvoudig, maar in het belang van iedereen komt verstand nu eerst. En zo wordt

er dagelijks naar 'opa' gefietst en met de mobiel gebeld naar zijn vaste telefoon. 'We praten, gebaren en wuiven naar elkaar, en kunnen elkaar even zien. Hij achter zijn raam op de verdieping en ik langs de wallekant van de Nieuwe Rijn. Dat is fijn. Opa blijft er rustig onder en gaat gewoon zijn eigen gang. Zoals altijd leest hij, kijkt natuurseries op de tv en luistert muziek. Er wordt gelukkig voor hem nog steeds in het Grand Café beneden 3x per dag gegeten. Wel zitten de bewoners verder uit elkaar en worden aan tafel per persoon bediend.' Alle lof voor de zorgmedewerkers.

3. Eén van de oma's die ik opbel zegt dat het zo moeilijk te begrijpen is dat er in de ziekenhuizen keihard wordt gewerkt en er dagelijkse situaties zijn waarin leven en dood elkaar afwisselen en juist nu de lente op haar mooist is. 'Ik ben alleen thuis, mijn dochter komt gezien mijn leeftijd niet op bezoek, maar we hebben een andere manier gevonden om elkaar toch te zien. Mijn dochter komt om de dag even langs, neemt haar eigen stoel en koffie mee, en gaat voor het tuinhekje op de stoep zitten. Ik trek mijn jas ook aan en ga ook naar buiten met mijn koffie. Ik zit tegen het huis aan. Tussen ons is wel zo'n 6 meter, een veilige afstand. We kletsen gezellig en drinken samen koffie. Soms komt mijn buurvrouw, ook alleenstaand en op leeftijd, er ook bij 'zitten' en praten we wat over ditjes en datjes, maar vooral over corona en over hoe verschrikkelijk het is en over hoe lang het nu toch nog allemaal zou gaan duren en terwijl we koffie drinken, fluiten de koolmeesjes vrolijk en kijken we naar de magnolia die uitloopt.'

Vlak voor de maatregel voor vrijwilligers was ik bij de Lorentzhof en mocht ik niet meer naar mevrouw toe. Ik heb haar toen gebeld en we hebben elkaar gezien via het raam. We hebben toen afgesproken om gewoon wekelijks contact te houden en zodra er iets verandert aan de situatie zal ik haar zo snel mogelijk weer opzoeken. Het is ineens een hele onwerkelijke situatie'.

4. 'Het gaat met mij nog uitstekend en met mevrouw ook, al vindt zij het een vreselijk saaie en moeilijke tijd. Ik ben nog 1x in de rolstoel met haar weg geweest, dat is nu bijna 2 weken geleden. Dat durven we niet meer vanwege de in acht te nemen afstand van 1,5 meter. Ik hoorde vervolgens van mevrouw dat haar fietsmaatje ook niet meer met haar fietst, maar wel nog langskomt en dat ze dan samen thee drinken, op afstand uiteraard. Dus ben ik afgelopen maandag om 12.00 uur naar haar toegegaan met inkopen voor de lunch, een

Tupperware doos met 2 porties pasta (ik neem vaak eten mee voor haar), een gevulde koek en een bak narcissenbolletjes. Ze was zeer blij en dankbaar en ik heb ook nog wat klusjes voor haar kunnen doen. Na de lunch hebben we samen afgewassen. Ze fleurt dan helemaal op. Ik ben wel van plan dit af en toe te blijven doen, anders kwijnen deze mensen echt weg. Ze ziet verder alleen de thuiszorg en heel af en toe een zoon. En dit kan nog weken, zelfs maanden, gaan duren, en net de mooiste maanden van het jaar helaas. Mevrouw is intelligent en zeer goed bij de tijd en beslist dit soort dingen zelf. Toen ik vroeg of ze niet even met haar kinderen moest overleggen gaf ze aan dat ze daar niet over piekert: "Ik heb gelukkig nog zelfbeschikkingsrecht!"

5. Berichtje van de vrijwilliger: 'Ik heb met mevrouw gebeld en ik ga haar een kaartje sturen. Ik wil graag contact met haar onderhouden want ze klonk aan de telefoon best verdrietig over dat onze wandelingen niet door kunnen gaan en ze verder niemand op bezoek mag hebben. Het is een vreemde situatie maar we moeten het laten werken! Hopelijk duurt deze situatie niet zo lang meer en kunnen mevrouw en ik nog wandelen als het mooi weer is.'

Avondmaalsproject 2020-2021: GIL

Met Pasen is het huidige Avondmaalsproject DEAL gestopt. Het College van Diakenen heeft besloten dat de opbrengst van de Avondmaalscollecten vanaf Pasen 2020 bestemd is voor de stichting Gezondheidszorg Illegalen Leiden (GIL). GIL ontstond 25 jaar geleden toen er helemaal niets voor 'illegalen' (ongedocumenteerden) geregeld was. Twee Leidse huisartsen en de 'Fabel van de Illegaal' klopten met dit probleem aan bij de diaconie, met als resultaat de stichting GIL. GIL wil in de regio Leiden de gezondheidszorg voor personen zonder geldige verblijfsvergunning (ongedocumenteerden) toegankelijk maken.

Toegang tot de gezondheidszorg

Mensen zonder verblijfsdocument zijn ontheemd, hebben geen thuis, vaak een onveilige woonplek, spreken de taal niet van het land waar zij verblijven, hebben geen sociale zekerheid, geen toekomst en geen geld. Slechte ervaringen met overheidsinstanties in landen waar deze mensen gewoond hebben of doorheen gereisd zijn, weerhouden hen er vaak van om medische hulp te zoeken. Doen ze dat wel, dan raken ze vaak verwaald in de medische bureaucratie. GIL houdt sinds eind 2017

spreekuur in De Bakkerij. Elke donderdagochtend kunnen ongedocumenteerden vanuit de regio er terecht bij gepensioneerd huisarts Kea Fogelberg, die informatie, advies en hulp biedt bij het vinden van medische zorg. Gepensioneerd tandarts Leo van Broeckhuysen biedt hen sinds 2017 ook tandheelkundige zorg. Hun bijdragen zijn van onschatbare waarde voor het geestelijk en lichamelijk welzijn van deze groep. Medewerkers van De Bakkerij doen graag een beroep op hun expertise.

Goed besteed

GIL wil het geld van de Avondmaalscollecten van het komende jaar besteden aan:
-De kosten die medische buddies, begeleiders van ongedocumenteerden, soms moeten maken, zoals parkeerkosten, benzine of een broodje
-Een onkostenpotje om bijvoorbeeld een cliënt te helpen met reiskosten naar een hulpverlener
-Informatie en voorlichting aan werkers in de gezondheidszorg zodat zij beter weten welke afspraken en voorzieningen er zijn voor gedocumenteerden.

Als u wilt bijdragen: Rekeningnummer: NL 46 INGB 0000 097065 t.n.v. Diaconie Protestantse gemeente Leiden o.v.v. GIL

Er waait een kille wind door de stad

Het Voortgangsverslag Individuele Hulp juli-december 2019
De ontwikkelingen die ons in 2020 te wachten staan, baren ons grote zorgen. Het laatste jaar waait er namelijk een kille wind door onze stad. Er moet bezuinigd worden en de meest kwetsbare inwoners zijn daar de dupe van. Het armoedebeleid is op de schop gegaan, minima krijgen minder, er zijn grote veranderingen op komst rond de maatschappelijke opvang voor daklozen, waarbij wij over de realiteitszin zo onze twijfels hebben, en de Bed, Bad en Broodvoorziening voor ongedocumenteerden gaat sluiten, nog voor er zicht is op een volwaardig beproefd alternatief. Dat zijn de zorgen die worden uitgesproken in het onlangs verschenen Voortgangsverslag van de Individuele Hulp van Diaconaal Centrum De Bakkerij.

Alarmerende vooruitzichten

Gezien het riante economisch herstel en de extreem lage werkloosheidscijfers, hadden we gehoopt dat ook het beroep op de Individuele Hulp van De Bakkerij zienderogen zou afnemen. Maar de realiteit is anders. In het

Voortgangsverslag van de Individuele Hulp van De Bakkerij geven wij u een inkijkje in de wereld van falend overheidsbeleid en kille bezuinigingen.

Daar waar Leiden altijd trots kon zijn op een humaan beleid voor vluchtelingen en ongedocumenteerden en met recht en ere de naam Leiden Stad van Vluchtelingen voerde, wordt nu in no-time die eretitel te grabbel gegooid met de overhaaste en voortijdige sluiting van de Bed, Bad en Broodvoorziening en de dreigende ontmanteling van de activiteiten van de Stichting Uitgeprocedeerde Vluchtelingen (STUV) Leiden.

De plannen voor de reorganisatie van de maatschappelijke opvang voor daklozen stevenen eveneens af op een mislukking. Het structurele gebrek aan sociale woningen, woningbouwcorporaties die al jaren aangeven dat de draagkracht van bepaalde wijken overvraagd wordt, een geestelijke gezondheidszorg die aan alle kanten hapert, zouden toch genoeg alarmbellen moeten zijn om duidelijk te maken dat de oplossing voor de opvang voorlopig niet gevonden kan worden in "housing first" in een "inclusieve wijk" met "aanvullende ambulante geestelijke gezondheidszorg".

Onze zorgen

Wij maken ons zorgen om het lot van mensen die het al moeilijk genoeg vinden om zich in onze samenleving staande te houden. Die door het leven al zo getraumatiseerd zijn of lichamelijk al zo kwetsbaar zijn dat zij niet de kracht of energie meer hebben om zich tegen al deze veranderingen en bezuinigingen te verweren. De recente tombola van hulp- en zorgverlenende instanties in onze gemeente, volledig in lijn met het nieuwe marktdenken, met zijn aanbestedingen bij aannemers en onderaannemers, gaat te gemakkelijk voorbij aan het persoonlijke leed, de onzekerheid en de stress die het vertrek van één vertrouwde zorgverlener al teweeg brengt bij mensen die in al hun kwetsbaarheid zich dagelijks over moeten geven aan de zorg van anderen.

M25 Leiden presenteert Jaarverslag 2019

Het jongerenproject M25 Leiden van Diaconaal Centrum De Bakkerij kijkt weer terug op een jaar dat bruiste van activiteit. In totaal namen 338 jongeren deel aan de stages en projectdagen met activiteiten voor allerlei kwetsbare groepen in Leiden e.o. Hun inzet werd onder meer gevraagd bij spelletjesmiddagen in verzorgingscentra voor ouderen, stampot koken voor gasten van het

Inloophuis Psychiatrie, de organisatie van een boottocht en Kerstdiner voor 160 dak- en thuislozen, een spelletjesmiddag voor 83 kinderen in het AZC Katwijk, een dagje Linnaeushof met 30 kinderen van de Speelgoedbank Leiden en JES Rijnland, een inzamelingsactie voor Babyspullen.nl en nog heel veel meer. [Het Jaarverslag 2019](https://www.debakkerijleiden.nl/sites/default/files/attachments/jaarverslag_2019_m25-min_0.pdf) is beschikbaar op https://www.debakkerijleiden.nl/sites/default/files/attachments/jaarverslag_2019_m25-min_0.pdf

Beste scholier,

Heb je je diploma behaald? Van harte gefeliciteerd! Eerder dan gedacht heb je nu vrije tijd na al die schooljaren voordat je in september begint aan een nieuwe opleiding. Heb je al gekozen wat je gaat doen? Of twijfel je nog?

Omdat je nu dit bericht in het kerkblad aan het lezen bent, heb je vast iets met de kerk en de Bijbel. Heb je er wel eens over nagedacht om van geloof je werk te maken? Om iets te betekenen in de kerk? Om theologie te gaan studeren?

Tijdens de studie Theologie kijk je hoe de Bijbel door de eeuwen heen is uitgelegd en naar wat theologen te zeggen hadden en hebben. Je bestudeert hoe kerkelijke gemeenschappen ontstonden en hoe religie grote invloed heeft gehad op de vorming van onze samenleving. Ook verdiep je je in de psychologische, filosofische, culturele en historische aspecten die van invloed zijn op de geschiedenis ontwikkelingen binnen en buiten de kerk. Je leert onderzoeken, analyseren, reflecteren en adviseren.

Lijkt dit je wat? Kijk dan eens op www.pthu.nl

Hartelijke groet,
Annemarie Goossens en Bastiaan Kobes
Studie-adviseurs van de Protestantse
Theologische Universiteit

Alleen orgelmuziek?

Na meer dan 35 columns vraagt de lezer zich wellicht af of er bij mij alleen plaats is voor orgelmuziek. Nou, dat is geenszins het geval. Het helpt in de meeste gevallen wel als er toetsen

aan te pas komen, zoals bij een piano, klavecimbel en een...nee, géén orgel! Een orgel is eigenlijk geen toetsinstrument maar een blaasinstrument en daarmee hebben we dan meteen het educatieve aspect van deze bijdrage weer gehad.

Accordeons zijn ook toetsinstrumenten en dat is helaas zo ongeveer het enige positieve dat ik daarover kan melden. Ieder zijn voorkeur uiteraard (ik verwacht ook niet dat iedereen 'orgel' mooi vindt en dat mag u uiteraard aan mij kenbaar maken), maar de wetenschappelijke onderbouwing van mijn eigen beleving kan worden gevonden door boodschappen te gaan doen bij de Appie op het Vijf Meiplein in Leiden. De slijterijketen 'G&G' kan ook, maar dan word ik meteen als drankorgel bestempeld. Met een beetje (on)geluk treft u bij de ingang een zeer vriendelijke man aan die met een dergelijk apparaat ehh bepaalde klanken voortbrengt. U zult daarna begrijpen wat ik bedoel.

Toegegeven, wél heb ik jaren geleden tijdens de jaarlijkse orgeldag in Leiden (elke eerste zaterdag van juni) een Russische (?) muzikant stukken van Bach erop horen spelen en dat was wel heel knap. Ik heb zelfs een CD gekocht, maar dat moet u zien als uiting van een stukje waardering voor zijn vakmanschap (ik heb hem nooit afgespeeld denk ik). De persoon bij de Appie heeft ook een geldbakje staan, maar dat is bedoeld voor voorbijgangers die daar iets uit kunnen halen als schadevergoeding voor de onaangename auditieve ervaring.

Synthesizers hebben ook toetsen en daar word ik wel blij van. Weliswaar gaat het om elektronische / digitale geluiden, maar als je erop speelt heb je toegang tot duizenden soorten klanken, die je zelf kan veranderen met allerlei effecten. Daar ligt wel een verwantschap met mijn functie als organist. Toen ik een jaar of dertien / veertien was, bezocht ik een muziekzaak waar een hoop synthesizers en keyboards stonden. Het knopje 'demo' was onweerstaanbaar... de

muziek en geluiden die er vervolgens uitkwamen ook, en dat keyboard heb ik nog steeds. Een schoolvriend van mij had een synthesizer van Yamaha en allerlei opnameapparatuur (een 'acht sporen' recorder, waarmee je acht onafhankelijke partijen kon inspelen). Uren- en zelfs jarenlang plezier mee gehad, samen met alle toetsen muziek bedenken en opnemen. Uiteindelijk leidde dat tot ons optreden in de Doelen in Rotterdam, waar ik u al eerder over bericht heb. Kort daarna ben ik toegetreden tot het gilde der Regenboogorganisten en zo zie je maar waar een optreden in de Doelen...nee laat maar.

Ik was toen al gefascineerd door Vangelis, een Griekse musicus die als een van de eersten doorkreeg wat voor klankwereld er in zo'n elektronisch apparaat zat. Dat gekoppeld aan een enorm muzikaal talent met ook veel klassieke invloeden (het gebruik van de elektronische variant van allerlei orkestinstrumenten met ook klassieke muziekgerelateerde melodieën), hij creëerde een heel bijzondere klankwereld. Na hem jaren genegeerd te hebben (gebrek aan tijd denk ik) luisterde ik weer eens naar enkele CD's, waarop ik direct alle CD's die ik nog niet had heb opgespoord en gekocht. Ook na al die jaren moet ik constateren dat het een muzikaal genie is, dus ik voel enige verwant...nee laat ook maar.

Om toch weer even terug te keren naar de Doelen in combinatie met een ander muzikaal genie, achteraf heb ik waarschijnlijk het voorlopig laatste orgelconcert in Nederland meegemaakt. De dag erna werden allerlei maatregelen in verband met Corona van kracht. Dat concert was in de Doelen waar een van 's werelds beste organisten kwam: Olivier Latry (tijdelijk ex-organist van de Notre Dame in Parijs wegens de trieste brand van vorig jaar). Hij speelde daar een Frans programma met daarbij de hele eerste symfonie van Louis Vierne (ook destijds organist van de Notre Dame én letterlijk aldaar gestorven op de orgelbank). Alles uit zijn hoofd én o zo muzikaal. Niet alleen maar het etaleren van zijn 'hoe goed hij is', integendeel! Hij gebruikt zijn technische vaardigheden louter in dienst van de muziek en je krijgt echt het gevoel dat hij het speelt zoals de componist het bedoeld heeft. Fe-no-me-naal en pure bewondering.

"Alleen orgelmuziek?" Nee dus, maar als ik deze column op die avond had geschreven was de titel geweest: "Alleen orgelmuziek!"

Frank Ressler

Vieringen van de Oecumenische Geloofsgemeenschap in De Regenboog

Datum	Bijzonderheden	Voorgangers	Inzameling 2^e mandje
05-07		ds. M.Buitenwerf + pw W. Hoogendoorn	PGL
12-07		pw. W. Hoogendoorn + ds. M.Buitenwerf	RK Vicariaat
19-07		Leden geloofsgemeenschap	PGL
26-07		ds. M.Buitenwerf + pw. M. Hoogendoorn	RK Vicariaat
02-08		Ds. P. Warmenhoven pw W. Hoogendoorn	PGL
09-08		Pw. C. Hofschreuder pw. W. Hoogendoorn	PGL
16-08		Ds. K. Zwart + pw .W. Hoogendoorn	Kerk in Actie, Zending
23-08		Pw. W. Hoogendoorn	PGL
30-08		Pw. W. Hoogendoorn	RK MIVA/Verkeersmiddelen actie
06-09		Leden geloofsgemeenschap	RK Vicariaat
13-09	Regenboogzondag	Ds. M. Buitenwerf, Pw. M. Hoogendoorn	PKN jeugdwerk (JOP) 'Kliederkerk geeft hoop'
20-09	Vredeszondag	Pw. M. Claassens	Diaconie/De Bakkerij

Alle zondagse vieringen beginnen om **10.00 uur**. Voor de allerkleinsten is er crèche.
Voor kinderen van 4-12 jaar is er kindernevendienst.

Wij willen doopouders vragen vroegtijdig contact op te nemen met de voorganger
in verband met een (gezamenlijk) voorbereidingsgesprek.

Neem contact op met Gerben Wessels (tel. 5899680) voor informatie over de jongerenvieringen.